

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Urto/1/2015
Identifikačné číslo spisu:	4014000074
Dátum vydania rozhodnutia:	25.03.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:4014000074.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Igora Burgera a JUDr. Aleny Šiškovéj vo veci uznania cudzozemského rozhodnutia, týkajúceho sa občana Slovenskej republiky L. E., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Justizanstalt Hirtenberg, prerokoval na neverejnom zasadnutí v Bratislave 25. marca 2015 odvolanie odsúdeného L. E. proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo 16. decembra 2014, sp. zn. 4Ntc 25/2014, a takto

rozhodol:

I.

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre zo 16. decembra 2014, sp. zn. 4Ntc 25/2014, sa z r u š u j e .

II.

Podľa § 16 ods. 1 písm. b/ zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z.z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov uznanie rozsudku Krajského súdu St. Pölten z 28. januára 2014, sp. zn. 13Hv 53/11y, a vykonanie trestu odňatia slobody vo výmere 2 roky a 6 mesiacov uloženého týmto rozsudkom občanovi Slovenskej republiky L. E., nar. X. I. XXXX, trvale bytom G., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Justizanstalt Hirtenberg, sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Nitre rozsudkom zo 16. decembra 2014, sp. zn. 4Ntc 25/2014, podľa § 15 ods. 1, § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z.z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o uznávaní a výkone rozhodnutí“) rozhodol o uznaní a výkone rozsudku Krajského súdu St. Pölten z 28. januára 2014, sp. zn. 13 Hv 53/11y, ktorým bol občan Slovenskej republiky L. E., nar. X. I. XXXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Justizanstalt Hirtenberg, uznaný vinným v bode I. 1/, 2/, 3/, 4/ zo zločinu sčasti dokonanej, sčasti v štádiu pokusu profesionálnej ťažkej krádeže, sčasti vlámaním, sčasti ako zúčastnený podľa § 127, § 128

ods. 1 čísl. 4, § 129 čísl. 1, § 130 4. prípad, § 12 a § 15 Trestného zákonníka Rakúskej republiky, v bode II. a/ prečinu odcudzenia bezhotovostného platobného prostriedku podľa § 241e ods. 3 Trestného zákonníka Rakúskej republiky, v bode II. b/ prečinu zatajenia dokladu podľa § 229 ods. 1 Trestného zákonníka Rakúskej republiky, v bode III. prečinu prechovávačstva podľa § 164 ods. 1 Trestného zákonníka Rakúskej republiky, v bode IV. prečinu podľa § 50 ods. 1 čísl. 2 Waffeng (zákona o zbraniach) na tom skutkovom základe, že

I. spolu s obvinenou U. V. iným cudzie hnuiteľné veci v hodnote sčasti prekračujúcej 3 000 €, sčasti vlámaním, sčasti zobrali, sčasti sa pokúsili zobrať so zámerom ich privlastnením sa protiprávne obohatiť, ako aj s úmyslom opakovaným páchaním krádeží (vlámaním) si zabezpečiť nepretržitý príjem a síce

1/ L. E. vo vedomej a chcenej súčinnosti so zvlášť stíhaným X. V. ako spolupáchateľom dňa 5. mája 2011 v Linzi zobral I. U. dve šperkovnice s módnymi šperkami v hodnote cca 100 €,

2/ L. E. a U. V. vo vedomej a chcenej súčinnosti ako spolupáchatelia dňa 28. novembra 2013 vo Viedni

a/ zobrali, a síce U. T. - U. peňaženku s 45 € peňazí v hotovosti,

b/ pokúšali sa zobrať, a síce W. U. ukradnutiahodný tovar z jej kabelky,

3/ L. E. dňa 28. novembra 2013 vo Viedni sa pokúšal zobrať neznámej mužskej osobe ukradnutiahodný tovar z jeho kabáta,

4/ L. E. prispel k ďalej uvádzaným konaniam s trestnými následkami X. V. a E. V. tým, že páchatel'ov zakaždým priviezol svojím vozidlom na miesto činu, počkal na nich, a potom ich opäť zobral so sebou, títo sčasti zobrali, sčasti sa pokúšali zobrať iným cudzie hnuiteľné veci v hodnote prekročujúcej 3 000 €, vlámaním s tým zámerom, aby sa ich privlastnením protiprávne obohatili, ako aj s úmyslom zabezpečiť si opakovaným páchaním krádeží vlámaním nepretržitý príjem, a síce

a/ k činu X. V. a E. V., ktorí vo vedomej a chcenej súčinnosti ako spolupáchatelia dňa 5. mája 2011 v Michelbachu zobrali U. Y. rôzne klenoty a peniaze v hotovosti v hodnote cca 20 000 € vypáčením vyklopeného okna jej obytného domu a

b/ k činu X. V. dňa 5. mája 2011 v Böheimkirkene, ktorý sa T. S. pokúšal zobrať rôzne ukradnutiahodné veci tým, že vytlačil okno na pivnici a prehľadal miestnosti, avšak nenašiel nič upotrebitel'ného,

II. L. E. a U. V. dňa 28. novembra 2013 vo Viedni vo vedomej a chcenej súčinnosti ako spolupáchatelia v priebehu trestného konania popisovaného pod bodom I. 2 a/

a/ zatajili bezhotovostný platobný prostriedok so zámerom zabrániť jeho používaniu v právnom styku, a síce bankomatovú kartu U. T. - U.,

b/ zatajili doklad, ktorým nesmeli disponovať s tým zámerom, aby zabránili jeho použitiu v právnom styku na dôkaz nejakého práva, právneho pomeru alebo skutočnosti, a síce E-kartu U. T.- U.,

III. v období 6. apríl 2011 až 5. máj 2011 vo Viedni previedol na seba kúpou navigačný prístroj R. V., ukradnutý doteraz neznámym páchatel'om, teda vec, ktorú nadobudol iným konaním proti cudziemu majetku, za ktoré hrozí trest,

IV. dňa 5. mája 2011 v Böheimkirkene a na iných miestach Rakúska vlastnil oceľový obušok (pravdepodobne teleskopický skladací), teda zakázanú zbraň, za čo bol odsúdenému podľa § 28 ods. 1, § 29 druhej trestnej sadzby, § 130 Trestného zákonníka Rakúskej republiky uložený trest odňatia slobody na 2 roky a 6 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. krajský súd odsúdeného pre výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia.

Proti rozhodnutiu krajského súdu podal odsúdený odvolanie. Poukazoval na svoj zlý zdravotný stav, v dôsledku ktorého u neho dochádza k nedomykavosti srdcových chlopní, čo mu navodzuje zdanlivé infarktové stavy, ktoré je potrebné pravidelne kontrolovať v špeciálnom srdcovo - cievnom ústave. Nakoľko väzenský systém v Slovenskej republike, ani Nemocnica pre odsúdených v Trenčíne nedisponujú takýmto srdcovo - cievny kardio centrom, má za to, že na Slovensku mu nebude v dostatočnej miere poskytnutá zdravotná starostlivosť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie bolo podané oprávneným subjektom (§ 15 ods. 5 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí), príslušnému súdu a v zákonnej lehote (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Zároveň zistil, že odvolanie odsúdeného L. E. je čiastočne dôvodné.

Z predloženého spisového materiálu najvyšší súd zistil, že na Krajský súd v Nitre bolo 6. októbra 2014 doručené v zmysle § 12 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí podanie Ministerstva spravodlivosti Rakúskej republiky obsahujúce: osvedčenie Ministerstva spravodlivosti Rakúskej republiky z 30. septembra 2014 uvedené v čl. 5 Rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii (ďalej len Rámcové rozhodnutie), overenú kópiu rozsudku Krajského súdu St. Pölten z 28. januára 2014, sp. zn. 13Hv 53/11y, overenú kópiu rozsudku Vrchného krajského súdu Viedeň z 15. júla 2014, sp. zn. 20Bs 175/14b, spolu s ďalšími relevantnými písomnosťami.

Zo zápisnice spísanej s odsúdeným L. E. 12. augusta 2014 v Ústave na výkon trestu Justizanstalt St. Pölten (č.l. 72) vyplýva, že tento sa vyslovil proti výkonu predmetného rozhodnutia v Slovenskej republike, nakoľko v Rakúsku má lepšie podmienky na výkon trestu.

V zmysle § 4 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, rozhodnutie možno v Slovenskej republike uznať a vykonať, ak skutok pre ktorý bolo rozhodnutie vydané, je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, ak odseky 2 a 3 tohto zákona neustanovujú inak, a ak

a/ odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky a má obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, alebo má na jej území preukázateľné rodinné, sociálne alebo pracovné väzby, ktoré môžu prispieť k uľahčeniu jeho nápravy počas výkonu trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody na území Slovenskej republiky,

b/ odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky, nemá obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, ale po výkone trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody má byť vyhostený na základe rozhodnutia vydaného v súdnom konaní alebo správnom konaní na územie Slovenskej republiky, alebo

c/ odsúdený sa zdržiava na území Slovenskej republiky, alebo na území členského štátu a súd na základe postupu podľa § 13 vysloví súhlas s prevzatím rozhodnutia na jeho uznanie a výkon v Slovenskej republike na základe žiadosti príslušného orgánu členského štátu.

V zmysle § 4 ods. 2 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, ak sa žiada o uznanie a výkon rozhodnutia pre trestný čin, za ktorý možno v štáte pôvodu uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej tri roky a ktorý je v osvedčení o vydaní rozhodnutia podľa článku 5 rámcového rozhodnutia označený justičným orgánom štátu pôvodu priradením k jednej alebo k viacerým kategóriám trestných činov uvedených v § 4 ods. 3 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, súd neskúma, či ide o čin trestný podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Najvyšší súd zistil, že v danom prípade nebola splnená podmienka uvedená v § 4 ods. 2 zákona o

uznávani a výkone rozhodnutí ani pre jeden trestný čin, a teda bolo potrebné skúmať, či je splnená podmienka obojstrannej trestnosti.

V danom prípade Krajský súd v Nitre mylne uvádza, že všetky skutky, pre ktoré bol L. E. odsúdený, sú trestnými činmi aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Najvyšší súd dospel k záveru, že skutky uvedené v bode II. b/ prečin zatajenia dokladu podľa § 229 ods. 1 Trestného zákonníka Rakúskej republiky, v bode III. prečin prechovávačstva podľa § 164 ods. 1 Trestného zákonníka Rakúskej republiky a v bode IV. prečin podľa § 50 ods. 1 čisl. 2 Waffeng (zákona o zbraniach) nie sú trestnými činmi podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, čo je dôvod odmietnutia uznania a výkonu rozhodnutia v zmysle § 16 ods. 1 písm. b/ zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí.

V danom prípade preto Krajský súd v Nitre nemal v celom rozsahu uznať na území Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu St. Pölten a nariadiť vykonať zvyšok z celého 2 a pol ročného trestu odňatia slobody, ktorý bol v Rakúskej republike uložený odsúdenému E..

Do úvahy prichádzalo čiastočné uznanie rozsudku Krajského súdu St. Pölten pre skutky uvedené v bodoch I. 1/, 2/, 3/, 4/ kvalifikované ako pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 Trestného zákona Slovenskej republiky, sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 Trestného zákona Slovenskej republiky a II. a/ kvalifikovaný ako prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 Trestného zákona Slovenskej republiky, avšak muselo by dôjsť aj k zníženiu trestnej sankcie. Ak by súd čiastočne uznal rozsudok a neznižil primerane trest, bolo by to v rozpore s princípmi spravodlivého súdneho procesu, aby odsúdený na území Slovenskej republiky vykonával trest spojený s odňatím slobody v nezmenenom rozsahu aj za to, čo trestným činom podľa právneho poriadku Slovenskej republiky nie je.

S ohľadom na ustanovenie § 17 ods. 1 druhá veta zákona o uznávaní a výkone cudzích rozhodnutí by takýto postup bez predchádzajúcej dohody s justičným orgánom štátu pôvodu nebol možný. Pokiaľ Krajský súd v Nitre takto nepostupoval, porušil právo odsúdeného L. E. na spravodlivý súdny proces, najmä s ohľadom na znenie bodu 6/ preambuly Rámcového rozhodnutia Rady č. 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o dodržiavaní všeobecných zásad rovnosti, spravodlivosti a primeranosti.

V súčasnom štádiu konania, vzhľadom na dĺžku už doteraz vykonaného trestu odňatia slobody i to, že trestná sankcia by musela byť primerane skrátená a ostával by ešte kratší zvyšok trestu, berúc do úvahy aj možnosť eventuálneho podmieneného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu, nepovažuje najvyšší súd za účelné a vhodné prevzatie výkonu rozhodnutia, ani pokiaľ by malo dôjsť k čiastočnému uznaniu cudzieho rozsudku.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol o odvolaní odsúdeného L. E. tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.